

(мурочиатнома ба рахбари фирории ташкилоти террористии

нахзатӣ – Мухиддин Кабирӣ)

Чахондори мукофот асту дорад табъи ойина,

Ба хар сурат, ки хасти акси худро ончунон бини.

Кабирӣ устои дурӯғпардозӣ ва мухандиси фиребкорӣ аст. Ӯ таррохи ҷанги нав дар «Ватанаш» аст. Аҷибӣ кор дар он аст, ки ҳислатҳои ватанфурӯшӣ дар вучуди ӯ чун вабо рӯз то рӯз авҷ мегиранд ва ба арши аъло мерасанд... Барҳақ, қомати кубриро ғӯр рост мекунад.

Ханӯз ҳам нафарони хиёнаткору ватанфурӯш вомехӯранд, ки барояшон гарази нафсонӣ аз ватану ватандорӣ ва номусу номусмадорӣ болотар меистад
. Ин турфа
дар
пойинтарин
сат
х
и
тафаккури
и
ҷ
тимо

й к
арор
гирифтаанд
. Т
аърихи
миллат бар он шах
одат
меди
х
ад
,
ки
тайи
давлатдории миллӣ
ма
х
з
р
ӯх
ониёни
хиёнаткору
мутаассиб
ба
марзу
буми
а
ч
дод
й бебаркаш 3 дафъа
хиёнат
карда, вале аз ин навъ расвоию ноодам
й х
атто
заррае
шарм
накардаанд
.

Соли гузашта мо шохиди он будем, ки аз тариқи шабакахои телевизионии расмӣ силсил
афилми
мустанади
телевизионие
та
х

ти
унвони
“Хиёнат”
намоиш
дода
шуд
ва
дар
доираи
он
симои
во
к
еии
хиёнаткорони
на
х
зат
й,
ки
дар
имтидоди
таърихи муосир
барои
ч
омеа
дарди
сар
э
ч
од
карда
аст,
бармало
намуд
.
Дар
садри
тамоми
хиёнат
х
ои
ахир -
саркардаи фирории ташкилоти террористии нах
зати
ислом

й
М
.
Кабир
й к
арор
дорад
.

Эй Кабирӣ!

Дар садади сохтани давлати миллӣ ба халку ватани мо хиёнатҳои зиёде раво дида шуд, ки дар ин зумра метавон хиёнати генерал Халим Назарзода ва садҳо фитнаву найрангҳои шахси шумо (манзур М. Кабирӣ)-ро ном бурдан мумкин аст.

Истифодаи аслихаву муҳиммоти пешрафтаи ҷанги, сӯиистифода аз боварманди ва эътиқодоти мардуми, нохун задан ба торҳои эҳсоси омма, ба мочаро даргир кардани гурӯҳҳои гуногун, таҳти фишори равони ва иқтисоди қарор додани табақҳои осебпазири иҷтимоӣ, харидани расонаҳои хабарӣ гуруҳи, ба ҷеҳраҳои хабарсоз бадал кардани шахсиятҳои хиёнаткор ва амсоли инҳо ба унвони абзор ё воситаҳои наву замонави дар бозихи имрӯзаи неонахзати истифода мешаванд.

Эй Кабирӣ!

Мавқеъгирӣҳои нахзатиҳо дар мушкилоти марзӣ бори дигар хиёнаткори гузаро ва ашадд буданатонро ба намоиш гузошт.

Дар
замоне
ки
миллат
в
а давлати Тоҷ
икистон
дар
атрофи
химояи
Ворух
мутта
х
ид
шуд

,
на
х
затиён
тарафи
му
к
обилро
пуштибон
й
карданд
ва
саре
х
ан
хиёнаткор
буданашонро
нишон
доданд

.
Ахиран

,
мавқеи зиддимилли ва зиддиватании шумо-нах
затиёнро
дар бахсҳои сарҳади бо Қирғизистон миллат хуб дар ёд дорад. Дар ин рӯзҳои х
ассос
на танҳо тоҷикон, балки ҳади қирғизҳо ҳам хайрон монданд, ки Тоҷикистон
“муҳолифин”-е доштааст, ки дар низои байни ду давлат алайх
и
ватану миллати худ к
арор

гирифта, рӯ

йирост

тарафи давлати бегонаро мегирифтааст. Ин гуна мухолифини ватанфурӯш барои киргизхо, дар хакикат, як бозёфти бузург шуд. Аз ин сабаб шабакахои телевизиони Киргизистон бо як овоз ҳамчун далели асосии “ҳақ будани киргизхо” бо тантана эълон карданд, ки “ана, оппозитсияи тоҷик тарафи киргизхоро гирифт!” Ба ибораҳои ҳудашон, онҳо дар симои ба ном “оппозитсияи тоҷик” барои ҳуд дар ҷанги иттилоотии зидди Тоҷикистон як “шарики бозётимод” ёфтанд.

Эй Кабирӣ, аз ин навъ хиёнатпешагии гӯшношунид ҳатто тоҷикони муқими давлатҳои хориҷа ба шумо лаънат хонданд ва мақолаи пурдари рӯ

зноманигори

тоҷики муқими Қазокистон Саломуддин Мирзораҳматов тах

ти

унвони “Лаънаткардаи халқ” мавқеи тамоми тоҷикони ватандӯсти дар хориҷа к

арордоштар

о ифода мекунад. Х

амчунин

, дар ин замина тоҷикони муқими Афғонистон, ки қадри давлату истиклолиятро беҳтар

аз мо медонанд, изҳор доштанд, ки ин хиёнати нахзатиён бар давлату ватан

нобахшиданист.

Саркардаи нахзати хиёнаткору террористӣ - Кабирӣ! Ақаллан як маротиба ба амалка

рд ҳои

элитай

соби

к

и

к

ир

г

из

й

тав

ачч

у

х

намоед

,

ки

дар

р

ӯ

з

х

ои

х

ассоси

мушкилоти

марз

й

тарафи

миллат

ва

давлаташонро

гирифтанд

. Президенти фирории Киргизистон Аскар Акаев, дар рӯзх

о

и барои ватанаш мураккаб изхорот дода, мавкеи давлати Киргизистонро ба таври катъи дастгири кард. К

атъи

назар аз он ки Аскар Акаев ба лих

ози

таърихию ч

у

г

роф

й ва санадию хуччатӣ бештар аз дигарон медонад, ки дар масъалаи марзӣ мавкеи ҳукумати имрӯзаи Киргизистон нодуруст аст, аммо ӯ тарафи давлати худро гирифт. Илова бар ин, ҳатто президенти дигари ЧК К.Бокиев, ки дар Белорусия паноҳанда мебошад, на танҳо ба ҳимояи давлаташ изхоротҳои катъи паҳш кард, балки барои ҳарбиёни киргиз 15 ҳазор доллар маблағ фиристод.

Кабирӣ, акнун тасаввур намоед, ки ин ду президенти сарнагуншуда зохиран бояд бар

зидди ҳукумати имрӯзаи кишварашон, ки онхоро ба ҳукми абад маҳкум кардааст,
баромад мекарданд. Аммо хисси ватандӯсти ва дарки миллию шахрвандии онҳо аз баҳсу
манофеи сиёси болотар истод. Вале нахзатиёни хоин бо раҳ бари ту омода
буда ва ҳ аста
нд
,
ки дар сафи нерӯҳои киргиз истода, ба муқобили давлат ва ватани худ ҷанг кунанд. Ин
омилро бидуни мулоҳ
иза
метавон хиёнати ошкоро номид ва заррае шубҳа накард. Магар ин наваъ "ибтикорот"-и
наҳ
зат
й,
ки бевосита
бо
барномарези
х
ои
шаҳси
Қабир
й
ан
ҷ
ом
мегиранд
,
хиёнат
ма
х
суб
намеебанд
?

Қабирй!

Масъалаи дигаре, ки игвогарии тоифаи нахзатиҳо ба намоиш мегузорад, садама задан
дар
равобити
ду

ч
ониб
аи Точ
икистону
Эрон
мебошад
. Саркардаи нах
зат
й, ба чойи он ки аз беҳбуд ёфтани равобити дуч
онибаи
Точ
икистону
Эрон
хушхол шаванд, батамом мотам гирифтанд. Хашму г
азаби
timi нах
зат
й
ба
дара
ч
ае
боло
рафтааст
,
ки
баъзе макоми эрониро зери интик
оди
шадид к
арор
меди
х
анд
, ки чаро бо Тоҷикистон робита баркарор мекунад? Инчунин, ба чойи ифтихор ва
хушхоли, макоми эрониро танкид мекунад, ки чаро вазирони тоҷикро дар сатҳи
баланди давлати пешвоз мегиред?

Албатта фақат хоинон метавонанд чунин мавқеъгирӣ дошта бошанд. Аз тарафи дигар
тамоми хулоса хои бофтаи нахзат
й
вобаста
ба
та
г

йирот
дар
муносибат
х
ои
То
ч
икистону
Эрон
ни
х
оят
бесаводона
ва
абла
х
она
мебошанд
.

Кабирӣ!

Аз хар як комёбии давлату миллати точик ба хашм меои, замоне ки миллату давлат рӯй
и
нукоти
му
х
имми
миллию
давлат
й
—
х
алли
мушкилоти
марз
й
ва

ба
мар
х
илаи
нав
расонидани
муносиботи
х
асанаи
ду
ч
онибаи
То
ч
икистону
Эрон
тамаркуз
мекунанд
, саркардаи
на
х
зат
бо
дору
дастааш
хилофи
арзиш
х
ои
миллию
ватан
й
амал
менамояд
ва
ро
х
ро
барои
ан
ч
ом
додани
хиёнати
навбат
й х

амвор

сохта

,

худро

шармсору

р

ӯ

сиё

х

ба

ч

илва

дармеоварад

.

Кабирӣ!

Нахзати исломӣ ба сифати лоихаи бегона дар хидмати хориҷиён қарор дорад ва
барои пардапӯ

ш

қардани найрангу фитнах

ои

худ

, дар минбарх

ои

сиёсии

аврупо

ӣ ч

авлон

мезанад

. Ник

об

бар сар гумон макунад, ки дигарон аз аъмол ва аҳ

дофи

нописанди
шумо
бехабаранд

.
Аммо
дур
нест

,
ки
ч
омеаи
мадании
аврупо
й шумо
ро

,
ки
дар
образи
“

коршинос”
, “сиёсатшинос”, “ч
омеашинос”
, “файласуф” даромада, дар сах
на

х
ои
сиёсии г
арб
й
на
к

ш
мебозед
, мешиносанд ва парда аз рӯ
йи

качравихоятон
бардошта
хо

х
ад
шуд
. Ач

ибтар
ин аст, ки шумо худ муздур буда, дар хидмати бегонагон к
арор

дореду дигаронро муздур ва хидматгор тасаввур мекунед. Мах

з

аз

тари

к

и

пуштибонию

сармоягузори

х

ои

баъзе

созмон

х

ои

байналмилал

й

пано

х

го

х

и

сиёс

й

дарёфта

,

р

ӯ

з

мегузаронед

,

маош

мегиред

,

сафар

х

ои

хидмат

й

ан

ч

ом

меди

х

ед

ва

бешарафона

минбардор

й

мекунед

.

Хулоса, шумо дигар сохибватан нестед. Тоҷикистон Ватани шумо нест, зеро ба ин сарзамини му каддас хиёнат кардед. Шуморо дигар тоҷик ҳам гуфта намешавад. Аз тоҷикиятатон асаре

х

ам намондааст. Барои шумо му

к

аддасоте мавҷуд нест. Фа

к

ат дар фикру манфиати худ ва пулу мол

х

астед. Дар охир ба шумо – Кабирӣ

ва

дигар

на

х

затиёни

фирориии хоин

муру

ч

иат

карда

,

мег

ӯ

ем

:

ва

к

те

расидааст

,

ки

аз

душман

й

бо Тоҷикистон даст

бикашед. Ба

к

авли

шоир

:

Ба мардӣ, ки номардиho нoрaвoст,

Хиёнат макун, чун хиёнат хатост!

Субхиддин Зиёев,

ходими пешбари илмии АМИТ